

prima instanță: A. Catană

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Cobzac

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Macarevici Valeriu și reprezentantul acestuia, avocatul Vladimir Guzun, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Macarevici Valeriu împotriva Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" și Andrei Șeremet privind apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și recuperarea prejudiciului moral, adoptată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014, prin care cererea de apel depusă de Macarevici Valeriu a fost respinsă, fiind menținută hotărîrea instanței de fond,

c o n s t a t ă :

La data de 14 ianuarie 2010, reclamantul Macarevici Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" și Andrei Șeremet, solicitînd încasarea pagubei morale în mărime de 400 000 lei, începînd cu 02 februarie 2009 și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 06 decembrie 2011 reclamantul Macarevici Valeriu a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" și Șeremet Andrei, prin care a solicitat de a decide de către instanța de judecată modul de dezmințire a informației răspândite de către reclamați, care i-au lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională; în scopul reparării prejudiciului moral cauzat a solicitat încasarea în beneficiul său o despăgubire bănească a cîte 200 000 lei fiecare de la Întreprinderea de Stat "Camera Înregistrării de Stat" și Andrei Șeremet; încasarea de la reclamați toate cheltuielile de judecată pe care le-a suportat (f.d. 98-99, 117-118).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza ordinului 5-p din 31 ianuarie 2009 a fost numit în funcția de vicepreședinte prestări-servicii al Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat", pe perioada 02 februarie 2009-11 noiembrie 2009.

Mai indică că, aflându-se în concediul de boală, administrația Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat", în persoana președintelui Andrei Șeremet, a dat indicații verbale câtorva persoane necunoscute să afișeze pe ușa biroului său o foaie de hârtie cu inscripția: "AGITATOR", dar anterior acestui fapt a fost smulsă cu tot cu tencuială de pe peretele din preajma biroului său inscripția: "Vicepreședinte prestări-servicii". Consideră reclamantul, că a fost etichetat neîntemeiat cu un calificativ zeflemitor, ceea ce nu corespunde adevărului, lezându-i demnitatea, onoarea și reputația profesională. Această informație de pe ușa biroului său de serviciu a fost supusă publicului timp de 24 ore, cu scopul de a-l defaima.

La fel, a indicat că administrația, cu exces de zel, în mod neîntemeiat și ilegal a orientat sistema video de supraveghere din coridorul Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" în direcția biroului său de serviciu, ceea ce nu este reglementat de careva acte normative.

Astfel, permanent, în mod ilegal a fost supus supravegherii video de către administrația Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" în persoana pîrîtului Șeremet Andrei, iar un careva regulament ce ar reglementa procedura de aplicare și utilizare a sistemului de supraveghere video în adresa colaboratorilor Întreprinderii de Stat "Camera Înregistrării de Stat" lipsește.

Consideră că, administrația a comis în adresa sa și alte acțiuni ilegale, care cad sub incidența prevederilor art.16 din Codul Civil al Republicii Moldova și prevederilor Codului Muncii al Republicii Moldova. Prin acțiunile sale reclamații ilegal i-au lezat dreptul său civil privind respectul onoarei, demnității și reputației profesionale la locul său de muncă, în familie și implicit în societate. Astfel, prin acțiunile întreprinse de reclamați i s-au cauzat suferințe psihice ce s-au manifestat prin frustrare, înjosire și umilință în fața colectivului de muncă și societate, ceea ce constituie un prejudiciu moral considerabil cauzat în adresa sa.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 cererea reclamantului Macarevici Valeriu, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.168, 171-176 vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014 a fost respins apelul declarat de Macarevici Valeriu, fiind menținută fără modificări hotărîrea instanței de fond (f.d.228-232 vol.II).

La 31 iulie 2014, recurentul Valeriu Macarevici și reprezentantul acestuia, avocatul Vladimir Guzun a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2014, solicitând casarea deciziei instanței de apel, a hotărîrii instanței de fond, pronunțînd o hotărîre nouă prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, prima instanță și instanța de apel nu au aplicat norma materială care trebuia aplicată, au interpretat eronat normele de drept material, precum și a apreciat arbitrar probele anexate la materialele dosarului.

Suplimentar a invocat, că instanța de apel în mod eronat, a interpretat prevederile art.16 Cod Civil al Republicii Moldova, respingînd acțiunea reclamantului/recurent pe motiv că nu a fost constatăată răspîndirea de către pîrîți a informației ponegritoare și ofensatoare în adresa lui Macarevici Valeriu, dat fiind că acest fapt reiese din declarațiile reclamantului/recurent, precum și a martorilor, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere greșită.

La data de 18 septembrie 2014 intimații Întreprinderea de Stat ”Camera Înregistrării de Stat” și Șeremet Andrei au depus referință solicitînd declararea recursului înaintat de Macarevici Valeriu ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat și care nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2) Codul de Procedură civilă.

Atît prima instanță, cît și instanța de apel corect au apreciat probele administrate în cauză, corect au stabilit circumstanțele faptice ale raportului litigios și au făcut concluzii în corespundere cu prevederile normelor de drept material.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Valeriu Macarevici și reprezentantul acestuia, avocatul Vladimir Guzun poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Valeriu Macarevici și reprezentantul acestuia, avocatul Vladimir Guzun în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Valeriu Macarevici și reprezentantul acestuia, avocatul Vladimir Guzun se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari